

Blahoslavená Zdenka, hrdinská v odpúšťaní

Zdenkin život nám tentokrát ponúka zamyslieť sa nad odpustením v našom živote.

Keď pani Helena Kordová-Wildová, jedinečná svedkyňa Zdenkiho utrpenia, milovania a odpúšťania mala vyjadriť, čo na sestre Zdenke obdivovala najviac, rozhovorila sa o jej láske k mučiteľom. Ona sama priznáva, že bola voči prenasledovateľom plná nenávisti a zloby. ŠtB jej zničila a vyvražďila celú rodinu. Ona nedokázala odpustiť. „Aj keď som sa spravodlivo hnevala na všetko, čo s nami robili, ona vždycky hovorila: „Helenka, tu je niekto nad nami, On to musí vyriešiť. My to nevyriešime, ani ja, ani ty. Ty sa musíš naučiť odpúšťať.“ A práve vďaka sr. Zdenke sa naučila, čo je odpustenie a vďaka nej mohla prekonať i tie najťažšie okamihy svojho života.

No bez ohľadu na to, čo pre naše odpustenie urobia iní, Ježiš povedal, že **máme odpúšťať bez výhrad a vždy**, pretože odpustenie vplýva na náš duchovný život.

Odpustenie **nie je človeku vždy po vôli a príjemné**. Naopak, je veľmi ťažké. **Ak odpúšťame, dávame iným nesmierne vzácny príklad, ktorý môžu iní šíriť do ďalších vzťahov.**

Zakaždým môžeme odpustiť, lebo vieme, že Boh je pravý sudca, ktorý každému odpláca podľa skutkov.

Odpustenie je jedno z najväčších tajomstiev, na ktorom stoja trvalé priateľstvá i pevné manželstvo.

Ak neodpustíme, vážime seba samých. Vymedzujeme sa voči nim, napr. sa im vyhýbame, aby sme sa s nimi nestretli a sami sme neslobodní. Alebo napr. koľkokrát ich vidíme, tak sa nám vracajú zlé zážitky s ním a tým pádom nás to znova pichne.

Naša sloboda závisí od nášho odpustenia.

Zvyčajne trvá istý čas, kým dospejeme k tomu, že by sme mali odpustiť.

Odpustenie ešte nikoho nezbavuje viny. Neočistí ich to v Božích očiach. Vás to však zbaví ťažkých úvah, ako ich potrestať. **Keď iným ľuďom odpustíte, neoslobodzujete ich. Jednoducho ich prenechávate Bohu, na ktorého sa môžete spoľahnúť, že to s nimi vyrieši svojim spôsobom. Už to nie je o výhre ani prehre. Je to o slobode.** O prepustení.

Ako viete, že ste to urobili? Spoznáte to tak, že pri pomyslení na ich mená alebo tváre vo vás nevzkypí krv, namiesto toho pocítite voči nim ľútosť a pravú nádej, že sa to zmení.

Skvelé vzťahy nie sú založené na tom, že si ľudia nikdy neublížili, ale na tom, že sa ľudia rozhodli odpúšťať a nepočítať krivdy.

Ovocím Zdenkinho tichého utrpenia, odpúšťania a modlitby je bezpochyby aj obrátenie bývalého predsedu senátu JUDr. Pavla Korbulyho, ktorý nad sr. Zdenkou vyniesol a vlastnoručne podpísal rozsudok. Na súde pracoval do r. 1954 a o dva roky neskôr začal chodiť do kostola. Kľačieval pod krížom v blumentálskom kostole a vrúcne sa modlieval. Vykonával si osobne pobožnosť krížovej cesty večer za tmy alebo skoro ráno na kolenách išiel od hlavného vchodu blumentálskeho kostola ku krížu pred farou asi 50 metrov. V lete r. 1959 bol zatknutý ŠtB a o rok neskôr na amnestiu ho prepustili. Neskôr pracoval ako lepič plagátov v električkách či trolejbusoch či ako nočný strážnik. Zomrel ako veriaci kresťan v r. 1970.

Ludia prichádzali za mudrým muzom, stazujúc sa zakazdym na tie iste problémy. Jedneho dna im povedal vtip a vsetci pukali od smiechu. Po niekoľkých minútach im ten vtip povedal znovu a len malo z nich sa zasmialo. Keď im ten isty vtip povedal tretikrát, už sa nesmiel nikto. Mudry muz sa usmial a povedal : "Keď sa nedokazete opakovane zasmiat na tom istom vtipe, preco stale placete nad tými istými problémami?"

Adorácia

Otvor mi, ó Ježišu, svoje sväté Srdce, ukáž mi jeho nežnosť a naveky ma s ním spoj. Každý vzdych a úder môjho srdca nech je prejavom mojej lásky a ustavične ti hovorí: „Ó, Pane, milujem ťa nadovšetko.“ Prijmi milostivo nepatrné dobro, ktoré konám, a udeľ mi milosť, aby som napravila zlo, ktoré som spáchala. Nech ťa velebím tu na tomto svete a potom blahoslavím cez celú večnosť. Ježišu, ja som tvoja a ty si môj. Božské Srdce, sladká láska, v rane svojej ma uschovaj, ako v skalách holúbkovi ty odpočinúť mi daj. Len teba chcem vždy milovať, len pre teba chcem pracovať, Božské Srdce, sladká láska, v rane svojej ma uschovaj! Milý Ježiš, počuj moje volanie, vystri svoju ruku a daj mi svoje požehnanie! Ó, môj najsladší Ježiš, ktorý si pre moju dušu ráčil bolestne zomrieť, daj, nech tvoje sväté rany otvoria nám nebies brány, aby som ťa mohla uzrieť v nebi. Môj Bože, už teraz prijímam každý spôsob smrti z tvojich rúk so všetkými jej úzkosťami, trápením a bolesťami. Nech je tak, ako sa tebe páči! Amen.